

[Jørgen Estrup]

Jeg synes egentlig, at det er vigtigere, at vi får nogle unge i arbejde.

Hvad angår spørgsmålet om konkurrenceforvriddning og de bestemmelser, som har været omtalt i §§ 3-5, som hr. Traberg Smidt også var oppe og holde tale om, er der lige præcis på det område i loven taget højde for, at der skal være særlig indsigt. Der er der ikke noget, der er overladt til kommunerne, og der er både anke til Arbejdsmarkedsnævnet og en kort beføjelse for ministeren. Her er virkelig gjort, hvad man kunne, for at have både seler og livrem på.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg går ud fra, at hr. Jørgen Estrup er opmærksom på, at en overenskomst jo ikke godkendes kun af én part, men af to parter.

Når det gælder Hvorslevprojektet, har SiD rent faktisk lavet en aftale med kommunen om 30 timers arbejde og 8 timers undervisning, hvor kommunen endda bliver fritaget for at betale de 8 timers undervisning. Så det er ikke, fordi SiD ikke har bevæget sig, og det er heller ikke det, der er det væsentlige.

Det, der er det væsentlige for mig, er, at der ingen fremtid er i at sende unge mennesker ud 20 timer om ugen og gå og samle sten op eller skifte vand i vandpytterne. Der skal nogle ordentlige job til; det må være det, der er målet – ikke at opbevare dem på deltidsprojekter.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at grunden til, at vi ikke kan lide det, der sker i Hvorslev, sandelig ikke er det forhold, at en organisation siger, de ikke kan lide det. Det er et spørgsmål om, hvordan vi laver projekter, som betyder, at de unge mennesker får en almindelig arbejdsrytme, får et forhold til arbejdsmarkedet, kommer til at deltage i processer sammen med andre, som er på arbejdsmarkedet, ikke under den ordning, men i øvrigt arbejder på arbejdsmarkedet i fuld arbejdstid. Og det er sådan et projekt, man har kørt et stykke tid i Odder Kommune til alles tilfredshed, hvor man også sikrer, at de unge mennesker får uddannelse ved siden af, og at de kommer ind på arbejdsmarkedet forstået på den måde, at de også bliver berettiget til de ordninger, der findes in-

den for arbejdsmarkedslovgivningen, og ikke bagefter bliver henvist til den sociale lovgivning.

Det er det, der er problemet, og det er det, der er spørgsmålet, ikke hvorvidt SiD i Hvorslev siger ja eller nej.

I øvrigt synes jeg, at SiD har en fornuftig holdning til disse spørgsmål; det er en anden side af sagen.

Det er et spørgsmål om, hvordan man tilgodeser de unge menneskers muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet og føle, at de er en del af et arbejdsmarked.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal ikke blande mig i skyldspørgsmålet med hensyn til Hvorslevprojektets sammenbrud, om jeg må udtrykke det på den måde. Man kan selvfølgelig skændes om, hvad det er for regler, der bevirkede, at det ikke gik, som det skulle, hvilke organisationer der havde fejl osv. Jeg synes bare, det er så synd for de unge.

Derfor synes jeg, vi bør gennemføre et regelsæt, som sikrer, at projekter af den karakter kan køre igennem, og det vil jeg stærkt opfordre Folketinget til at medvirke til.

I øvrigt mener jeg, det var lidt af en hån fra fru Lone Møllers side at beskrive Hvorslevprojektet som et projekt, hvor man skiftede vand i vandpytter.

Hvad angår fru Lone Møllers egentlige ordførerindlæg, fornemmede jeg, at fru Lone Møller vistnok har haft en tilknytning til et arbejdsmarkedsnævn – hun har vist oven i købet været formand for et arbejdsmarkedsnævn.

I den anledning vil jeg gerne sige, at jeg er en svoren tilhænger af et arbejdsmarkedspolitisk instrument i regionerne som arbejdsmarkedsnævnet, hvor arbejdsmarkedets parter har den dominerende indflydelse. Jeg mener, det er krumtappen i vores regionale arbejdsmarkedspolitik.

Men når vi kommer til det specielle område, vi har i lovforslaget her, beskæftigelsesforanstaltninger for unge og truede grupper, har jeg ingen skrupler ved, at vi overlader indflydelsen til kommunerne.

Jeg har selv haft fornøjelsen, ikke at sidde i et arbejdsmarkedsnævn, men i en kommune, oven i købet i en kommunes beskæftigelsesudvalg, hvor vi naturligvis, som vi skulle, afsatte nogle kommunale penge og så fik nogle penge